

a gyilkos ostobasággal vívott harcban, melynek neve: nacionalizmus.

Budapest, 1984. május 5.

Baráti üdvözlettel:  
TAMÁS G. M.

## A független sajtó és a magyar hatóságok

*Tisztelt olvasók, barátaink!*

A szolnoki rendőrkapitányság sajtórendészeti szabálysértésért hat, illetve nyolcezer forint pénzbírságra ítélte Kőszegh Ferencet, a *Beszélő* című nem hivatalos politikai folyóirat szerkesztőjét és Molnár Tamás grafikust, az *Inconnu* művészcsoporthoz tagját. A határozatot több házkutatás és rendőri kihallgatás előzte meg. A házkutatások során a rendőrség lefoglalta a *Beszélő* 8. számának sokszorosított borítóját és képmellékletét (Nagy Imre és mártírtársai arcképét), valamint az *Inconnu* csoport tagjainak avantgarde szellemű kiadványait és politikai grafikáit. A rendőri eljárás és a szabálysértési határozat, amely a lefoglalt sajtótermékek megsemmisítését is elrendeli, a második nyilvánosság ellen indított akcióorozat része.

1982 nyara óta a hatóságok zaklatásokkal, házkutatásokkal, sokszorosító felszerelések, sőt írógépek, kéziratok lefoglalásával, egyre növekvő pénzbírságokkal próbálják – mindmáig sikertelenül – megakadályozni a cenzúrázatlan kiadványok megjelenését. Miközben az utcai brutalitásoktól sem riadnak vissza, minden áron el akarják kerülni, hogy sajtórendészeti vagy politikai perre kerüljön a sor. Ha szükséges, akár azt is írásba adják, hogy az engedély nélküli sajtótermékekből „viszonylag csak kis mennyiség nyert feltalálást”, holott a *Beszélő* borítójából 1400, képmellékletéből pedig 2000 példányt foglaltak le – csak kiróhassák a büntetést házon

belül, szabálysértési eljárás keretében, tárgyalás nélkül.

Egy sajtórendészeti per ugyanis ország-világ előtt nyilvánvalóvá tenné az amúgy is nyilvánvaló tény, hogy a gyakorlati sajtójog, amelyet elavult rendeletek szabályoznak, ellentétben áll az Alkotmánnyal, a Polgári és Politikai Jogok – magyar törvényként is becikkelyezett – Egyezségokmányával és a Helsink-i Ajánlásokkal. Erre az ellentmondásra a *Beszélő* szerkesztősége már korábban is felhívta a közvélemény, ill. a törvényhozás figyelmét a lap 7. számához csatolt – és időközben érdemi indoklás nélkül visszautasított – lapengedély-kérelmével, valamint az Országgyűlés Jogi, Igazgatási és Igazságügyi Bizottságához küldött, jelen levelünkhöz mellékelte állampolgári javaslatával.

Levelünk olvasóit arra kérjük, ki-ki a maga módján fejezze ki, hogy nem ért egyet a munkatársainkat sújtó büntetésekkel, és szorgalmazza a szabadságjogokra vonatkozó rendelkezések átgondolt felülvizsgálatát, demokratikus reformját.

Budapest, 1984. május 1.

Tisztelettel:  
a *Beszélő* szerkesztősége

(Ezt a szöveget, részletes melléklettel kiegészítve, a *Beszélő* sokszorosítva körözi Magyarországon.)

## A magyarországi kéziratos irodalom kitüntetése

A magyar kultúra támogatására alakult svájci „Beccsületadó Alapítvány” nagy figyelemmel és megbecsüléssel olvassa a szabad gondolat kéziratos termékeit, amelynek példányai a magyarországi cenzúranélküli gondolkodás fejlődési irányáról adnak tanúbizonyságot.

Ezen pozitív és a valóságos magyar kulturális és társadalmi életet bemutató tevékenységet méltányolta a „Beccsületadó Alapítvány” amikor a 2. Nagy Imre díj odaítélte-